

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (dziesiąta izba)

z dnia 16 grudnia 2021 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Zanieczyszczenie powietrza – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – Dyrektywa 2003/87/WE – Instalacje spalania paliw – Załącznik I – Całkowita nominalna moc cieplna – Sposoby obliczania – Zasada sumowania

W sprawie C-575/20

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Fővárosi Törvényszék (sąd dla miasta stołecznego Budapesztu, Węgry) postanowieniem z dnia 29 września 2020 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 3 listopada 2020 r., w postępowaniu:

Apollo Tyres (Hungary) Kft.

przeciwko

Innovációért és Technológiáért Felelős Miniszter,

TRYBUNAŁ (dziesiąta izba),

w składzie: C. Lycourgos (sprawozdawca), prezes czwartej izby, pełniący obowiązki prezesa dziesiątej izby, I. Jarukaitis i M. Ilešič, sędziowie,

rzecznik generalny: E. Tanchev¹,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

- w imieniu Apollo Tyres (Hungary) Kft. – T. Biczi, ügyvéd,
- w imieniu rządu węgierskiego – Z. Fehér i K. Szíjjártó, działający w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Komisji Europejskiej – G. Wils, B. De Meester i K. Talabér-Ritz, w charakterze pełnomocników,

* Język postępowania: węgierski.

¹ Rzecznik generalny pełniący tę funkcję w chwili przedstawienia sprawy na zgromadzeniu ogólnym w dniu 28 września 2021 r.

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,
wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni pkt 3 załącznika I do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami [uprawnieniami do] emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. 2003, L 275, s. 32), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. (Dz.U. 2018, L 76, s. 3) (zwaną dalej „dyrektywą 2003/87”).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Apollo Tyres (Hungary) Kft. (zwaną dalej „Apollo Tyres”) a Innovációért és Technológiáért Felelős Miniszter (ministrem innowacji i technologii, Węgry) (zwanym dalej „ministrem innowacji”) w przedmiocie grzywny nałożonej przez tego ministra na tę spółkę za to, że emitowała ona gazy cieplarniane, nie posiadając zezwolenia na emisję.

Ramy prawne

Prawo Unii

- 3 Artykuł 2 ust. 1 dyrektywy 2003/87 stanowi:
„Niniejszą dyrektywę stosuje się do emisji z działań wymienionych w załączniku I oraz gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku II”.
- 4 Artykuł 3 tej dyrektywy przewiduje:
„Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:
[...]
b) »emisje« oznaczają uwolnienie gazów cieplarnianych do powietrza ze źródła znajdującego się w jakiegokolwiek instalacji lub uwolnienie ze statku powietrznego wykonującego działanie lotnicze wymienione w załączniku I gazów określonych dla tego działania;
[...]
e) »urządzenie« [»instalacja«] oznacza stacjonarną jednostkę techniczną, gdzie przeprowadzana jest jedna lub więcej czynności wymienionych w załączniku I oraz wszelkie inne czynności bezpośrednio związane, które mają technicznie powiązania z czynnościami prowadzonymi na danym miejscu i które mogą mieć wpływ na emisję;
[...].”

5 Artykuł 4 wspomnianej dyrektywy stanowi:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby od dnia 1 stycznia 2005 r. żadna instalacja nie prowadziła jakichkolwiek działań wymienionych w załączniku I powodujących emisje określone w odniesieniu do tego działania, chyba że prowadzący instalację posiada zezwolenie wydane przez właściwy organ zgodnie z art. 5 i 6 lub instalacja wyłączona jest z [systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych Unii Europejskiej, zwanego dalej »EU ETS«] na mocy art. 27. Ma to zastosowanie również do instalacji wyłączonych na mocy art. 24”.

6 Artykuł 7 wspomnianej dyrektywy stanowi:

„Prowadzący instalacje informują właściwy organ o wszelkich planowanych zmianach w charakterze lub funkcjonowaniu instalacji lub o każdym rozszerzeniu lub znaczącym zmniejszeniu jej mocy, która może [które mogą] wymagać uaktualnienia zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych. W stosownych przypadkach właściwe organy uaktualniają zezwolenie. W przypadku gdy zmienia się tożsamość prowadzącego instalację, właściwy organ uaktualnia zezwolenie w celu uwzględnienia nazwy (nazwiska) i adresu nowego prowadzącego instalację”.

7 Zgodnie z art. 12 ust. 3 dyrektywy 2003/87:

„W okresie przed dniem 31 grudnia 2020 r. państwa członkowskie będą zapewniać, aby do dnia 30 kwietnia każdego roku operatorzy każdej instalacji umarzali [zwracali] liczbę uprawnień innych niż uprawnienia wydane na mocy rozdziału II, odpowiadającą całkowitej liczbie emisji z tej instalacji wygenerowanych w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego, zweryfikowanej zgodnie z art. 15, oraz aby uprawnienia te zostały następnie usunięte [umorzone]. W okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. państwa członkowskie zapewnią, aby do dnia 30 kwietnia każdego roku operatorzy każdej instalacji umarzali [zwracali] liczbę uprawnień odpowiadającą całkowitej liczbie emisji z tej instalacji wygenerowanych w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego, zweryfikowanej zgodnie z art. 15, oraz aby uprawnienia te zostały następnie usunięte [umorzone], z zastrzeżeniem przeglądu, o którym mowa w art. 28b”.

8 Artykuł 14 ust. 3 tej dyrektywy stanowi:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy prowadzący instalację lub operator statku powietrznego monitorował emisje z tej instalacji w każdym roku kalendarzowym lub, od dnia 1 stycznia 2010 r., ze statku powietrznego, który eksploatuje, oraz składał właściwemu organowi raporty w tym zakresie po zakończeniu tego roku, zgodnie z aktami, o których mowa w ust. 1”.

9 Artykuł 27a ust. 3 wspomnianej dyrektywy stanowi:

„Państwa członkowskie mogą także wyłączyć z EU ETS jednostki rezerwowe lub zapasowe, które pracowały mniej niż 300 godzin rocznie w każdym z trzech lat poprzedzających powiadomienie dokonane na podstawie ust. 1 lit. a) na tych samych warunkach co warunki przedstawione w ust. 1 i 2”.

10 Wśród działań wymienionych w załączniku I do wspomnianej dyrektywy, zatytułowanym „Kategorie działań, do których zastosowanie ma niniejsza dyrektywa”, znajduje się „[s]palanie paliw w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW (z wyjątkiem instalacji spalania odpadów niebezpiecznych lub komunalnych)”.

11 Punkt 3 tego załącznika przewiduje:

„Gdy w celu podjęcia decyzji o włączeniu instalacji do EU ETS przeprowadzane są obliczenia dotyczące całkowitej nominalnej mocy cieplnej instalacji, uwzględnia się sumę nominalnej mocy cieplnej wszystkich jednostek technicznych stanowiących część instalacji, w których dochodzi do spalania paliwa. Jednostki takie mogą obejmować wszystkie rodzaje kotłów, palników, turbin, ogrzewaczy, pieców, spalarni, pieców do kalcynacji, pieców do prażenia, osuszaczy, silników, ogniw paliwowych, urządzeń do spalania z wykorzystaniem pętli chemicznej, pochodni gazowych oraz urządzeń do wychwytywania termalnego lub katalitycznego po spalaniu. W obliczeniach tych nie uwzględnia się jednostek o nominalnej mocy cieplnej poniżej 3 MW oraz jednostek wykorzystujących wyłącznie biomasę. »Jednostki wykorzystujące wyłącznie biomasę« obejmują jednostki wykorzystujące paliwa kopalne wyłącznie podczas rozruchu lub wyłączeń”.

Prawo węgierskie

12 Artykuł 2 pkt 24 az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételről szóló 2012. évi CCXVII. törvény (ustawy nr 217 z 2012 r. o udziale w systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz o wykonaniu decyzji w sprawie wysiłku redukcyjnego) [*Magyar Közlöny* 2012/180 (XII.27)] stanowi:

„»Instalacja« oznacza stacjonarną jednostkę techniczną, gdzie przeprowadzana jest jedna lub więcej czynności wymienionych w pkt I–XXI załącznika 1 oraz wszelkie inne czynności związane z nimi technologicznie, jak również czynności, które mają techniczny związek z czynnościami prowadzonymi w danym miejscu i które prowadzą do zdefiniowanych w załączniku 1 emisji gazów cieplarnianych lub wywierają bezpośredni wpływ na te emisje”.

13 Punkt 3.1 załącznika 1 do tej ustawy definiuje działanie jako „[s]palanie paliw w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW (z wyjątkiem instalacji spalania odpadów niebezpiecznych i odpadów komunalnych)”.

14 Artykuł 1 ust. 5 az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában való részvételről szóló 2012. évi CCXVII. törvény végrehajtásának egyes szabályairól szóló 410/2012. (XII. 28.) Korm. rendelet (rozporządzenia rządu nr 410 z dnia 29 grudnia 2012 r. zawierającego niektóre przepisy wykonawcze do ustawy nr 217 z 2012 r. o udziale w systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz o wykonaniu decyzji w sprawie wysiłku redukcyjnego) [*Magyar Közlöny* 2012/182. (XII.28.)] stanowi:

„Organ wydaje zezwolenie na emisję na podstawie oficjalnej decyzji określającej warunki użytkowania środowiska, jeżeli ustali, że operator spełnia warunki określone w ustawie o systemie handlu. Szczegółowe wymogi dotyczące treści zezwolenia na emisję określono w załączniku 3”.

15 Zgodnie z pkt 2.7 załącznika 2 do tego rozporządzenia:

„Dla obliczenia całkowitej nominalnej mocy cieplnej instalacji w celu podjęcia decyzji o włączeniu jej do wspólnego systemu sumuje się nominalną moc cieplną wszystkich jednostek technicznych danej instalacji, w których spalane są paliwa, w tym urządzenia wyłączone na podstawie art. 15/B ustawy o systemie handlu (tj. urządzenia rezerwowe i bezpieczeństwa). Wśród tych jednostek, włącznie z urządzeniami wyłączonymi na podstawie art. 15/B ustawy o systemie handlu, mogą

w szczególności znajdować się wszystkie rodzaje kotłów, palników, turbin, ogrzewaczy, wielkich pieców, spalarni, pieców do kalcynacji, pieców do prażenia, osuszaczy, silników, ogniw paliwowych, urządzeń do spalania z wykorzystaniem pętli chemicznej, pochodni gazowych oraz urządzeń do wychwytywania termalnego lub katalitycznego po spalaniu. Jednostki o nominalnej mocy cieplnej poniżej 3 MW oraz jednostki wykorzystujące wyłącznie biomasę nie są uwzględniane do celów tego obliczenia. »Jednostki wykorzystujące wyłącznie biomasę« obejmują również jednostki wykorzystujące paliwa kopalne wyłącznie podczas rozruchu lub wyłączeń jednostki”.

- 16 Artykuł 2 pkt 7 a 140 kWth és annál nagyobb, de 50 MWth-nál kisebb teljes névleges bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezések működési feltételeiről és légszennyező anyagainak kibocsátási határértékeiről szóló 53/2017. 53/2017. (X. 18.) FM rendelet (rozporządzenia ministra rolnictwa i rozwoju wsi nr 53 z dnia 18 października 2018 r. w sprawie warunków działania i dopuszczalnych wartości emisji dla instalacji spalania o całkowitej nominalnej mocy cieplnej wynoszącej co najmniej 140 kW, ale nie więcej niż 50 MW) [*Magyar Közlöny* 2017/169. (X.18.)] stanowi:

„Nominalna moc cieplna to zawartość ciepła, wyrażona w kilowatach (kW) lub megawatach (MW), paliwa dostarczonego do instalacji spalania na jednostkę czasu, niezbędna do umożliwienia danej instalacji spalania działania z mocą nominalną określoną w decyzji administracyjnej”.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

- 17 W ramach swej produkcji opon Apollo Tyres eksploatuje trzy kotły parowe.
- 18 Wyłączny przedstawiciel producentów tych kotłów poświadczył, że maksymalna moc spalania tych kotłów została ustawiona za pomocą oprogramowania informatycznego na wartości 8,991 MW, 8,791 MW i 8,962 MW. Ponadto, aby moc cieplna tych kotłów utrzymywała się poniżej 20 MW, jeden z kotłów jest zawsze wyłączony, tak iż maksymalna moc, jaką może osiągnąć instalacja, wynosi 17,953 MW (8,991 MW + 8,962 MW). Stwierdzenie to znajduje potwierdzenie w systemie rejestracji zużycia gazu, dziennikach kotłów i dokumentach poświadczających zużycie gazu. Wydane Apollo Tyres zezwolenie na eksploatację, zmienione w celu ochrony jakości powietrza, wskazuje również, że równocześnie mogą funkcjonować najwyżej dwa kotły o całkowitej nominalnej mocy cieplnej wynoszącej 17,953 MW.
- 19 Za emisję gazów cieplarnianych bez zezwolenia minister innowacji nałożył w dniu 20 marca 2020 r. na Apollo Tyres grzywnę w wysokości 29 000 000 forintów węgierskich (HUF) (około 81 200 EUR) ze względu na to, że wbrew temu, co twierdzi ta spółka, z uwagi na nominalną moc cieplną trzech kotłów, z których składa się jej instalacja, instalacja ta posiada całkowitą nominalną moc cieplną przekraczającą 20 MW, przy czym nie ma konieczności uwzględniania ograniczeń wprowadzonych względem mocy nominalnej tych kotłów.
- 20 Apollo Tyres kwestionuje zgodność z prawem tej decyzji przed Fővárosi Törvényszék (sądem dla miasta stołecznego Budapesztu, Węgry).
- 21 Sąd ten zastanawia się, czy w celu ustalenia, czy dana instalacja powinna zostać włączona do EU ETS, istotne jest, by jednostka techniczna stanowiąca część tej instalacji miała bezpośredni wpływ na emisje. Innymi słowy chodzi o ustalenie, czy w tej jednostce technicznej powinno odbywać się działanie obejmujące spalanie paliw lub działanie bezpośrednio związane lub mające techniczny związek z takim działaniem.

- 22 W tych okolicznościach Fővárosi Törvényszék (sąd dla miasta stołecznego Budapesztu) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy dyrektywę [2003/87], a w szczególności pkt 3 załącznika I do niej, można interpretować w ten sposób, że przy podejmowaniu decyzji o włączeniu do EU ETS [spalania paliw] prowadzonego w danej instalacji okoliczność, iż urządzenie stanowiące część tej instalacji działa z ograniczeniem (co zostało wykazane), ma wpływ na całkowitą nominalną moc cieplną instalacji?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

- 23 Poprzez swoje pytanie prejudycjalne sąd odsyłający dąży zasadniczo do ustalenia, czy pkt 3 załącznika I do dyrektywy 2003/87 należy interpretować w ten sposób, że całkowita nominalna moc cieplna danej instalacji powinna być obliczana z uwzględnieniem ograniczeń wprowadzonych przez jej operatora względem nominalnej maksymalnej mocy cieplnej tej instalacji.
- 24 Na wstępie należy przypomnieć, że celem dyrektywy 2003/87 jest ustanowienie systemu handlu uprawnieniami do emisji, który ma służyć zmniejszeniu emisji gazów cieplarnianych do atmosfery do poziomu zapobiegającego zakłócaniu klimatu przez czynniki antropogeniczne i którego celem ostatecznym jest ochrona środowiska (wyrok z dnia 11 listopada 2021 r., Energieversorgungsventer Dresden-Wilschdorf, C-938/19, EU:C:2021:908, pkt 67 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 25 Artykuł 2 ust. 1 dyrektywy 2003/87 przewiduje, że zakres jej zastosowania obejmuje emisje z działań wymienionych w załączniku I oraz gazy cieplarniane wymienione w załączniku II do niej, do których należy w szczególności dwutlenek węgla (wyrok z dnia 28 lipca 2016 r., Vattenfall Europe Generation, C-457/15, EU:C:2016:613, pkt 28).
- 26 Zgodnie z art. 3 lit. e) tej dyrektywy pojęcie „instalacji” zdefiniowano jako stacjonarną jednostkę techniczną, gdzie przeprowadzana jest jedna lub więcej czynności wymienionych w załączniku I oraz wszelkie inne czynności bezpośrednio z nimi związane, które mają techniczne powiązania z czynnościami prowadzonymi na danym miejscu i które mogą mieć wpływ na emisje i zanieczyszczenie środowiska.
- 27 Wśród działań wymienionych we wspomnianym załączniku I znajduje się spalanie paliw w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW, z wyjątkiem instalacji spalania odpadów niebezpiecznych lub komunalnych (wyrok z dnia 28 lipca 2016 r., Vattenfall Europe Generation, C-457/15, EU:C:2016:613, pkt 35).
- 28 Punkt 3 owego załącznika I ustanawia zasadę sumowania, określającą warunki, w jakich należy oceniać, czy całkowita nominalna moc cieplna w instalacji przekracza 20 MW (zob. podobnie wyrok z dnia 29 kwietnia 2021 r., Granarolo, C-617/19, EU:C:2021:338, pkt 59).
- 29 Zgodnie z zasadą sumowania całkowita nominalna moc cieplna danej instalacji jest obliczana poprzez zsumowanie nominalnej mocy cieplnej wszystkich jednostek technicznych stanowiących część instalacji, w których spalane są paliwa, z wyjątkiem jednostek o nominalnej mocy cieplnej poniżej 3 MW oraz jednostek wykorzystujących wyłącznie biomasę.

- 30 W niniejszej sprawie z postanowienia odsyłającego wynika, że instalacja będąca przedmiotem postępowania głównego, której działanie polega na spalaniu paliw wytwarzających gazy cieplarniane, składa się z trzech kotłów. Chociaż maksymalna nominalna moc cieplna każdego z nich wynosi ponad 12 MW, program informatyczny pozwala na ograniczenie ich nominalnej mocy cieplnej do, odpowiednio, 8,991 MW, 8,791 MW i 8,962 MW. Ponadto mechanizm zainstalowany przez operatora tych kotłów powoduje, że tylko dwa z trzech kotłów mogą funkcjonować jednocześnie.
- 31 W celu udzielenia odpowiedzi na pytanie zadane przez sąd odsyłający należy w pierwszej kolejności zauważyć, że zasadę sumowania ustanowioną w pkt 3 załącznika I do dyrektywy 2003/87 należy interpretować w ten sposób, że zobowiązuje ona co do zasady do zsumowania maksymalnej nominalnej mocy cieplnej wszystkich jednostek technicznych stanowiących część danej instalacji, nawet jeśli nie działają one z pełną mocą.
- 32 Mianowicie, po pierwsze, taka wykładnia jest zgodna z celem realizowanym przez dyrektywę 2003/87, który zgodnie z jej art. 1 polega na wspieraniu zmniejszania emisji gazów cieplarnianych w efektywny pod względem kosztów oraz skuteczny gospodarczo sposób (wyrok z dnia 20 czerwca 2019 r., ExxonMobil Production Deutschland, C-682/17, EU:C:2019:518, pkt 55 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 33 I tak z jednej strony uwzględnienie maksymalnej nominalnej mocy cieplnej jednostek technicznych danej instalacji przy obliczaniu całkowitej nominalnej mocy cieplnej tej instalacji pozwala na poddanie większej liczby instalacji emitujących gazy cieplarniane obowiązkom nałożonym przez tę dyrektywę w celu ochrony środowiska naturalnego.
- 34 Z drugiej strony takie uwzględnienie pozwala zarówno organowi krajowemu właściwemu do przydziału uprawnień (zwanemu dalej „właściwym organem krajowym”), jak i operatorom na zidentyfikowanie w sposób trwały instalacji objętych zakresem stosowania tej dyrektywy.
- 35 Tymczasem przestrzeganie obowiązków, które na mocy dyrektywy 2003/87 spoczywają na operatorach instalacji objętych EU ETS, a w szczególności przewidzianego w art. 4 obowiązku uzyskania pozwolenia na emisję gazów cieplarnianych, przewidzianego w art. 14 ust. 3 obowiązku monitorowania i raportowania emisji gazów cieplarnianych spowodowanych ich działalnością oraz ustanowionego w art. 12 ust. 3 obowiązku zwrotu, co do zasady, liczby uprawnień odpowiadającej całkowitej emisji ich instalacji, stałoby się niezwykle trudne do wyegzekwowania przez właściwy organ krajowy, gdyby dana instalacja mogła być systematycznie włączana do EU ETS lub z niego wyłączana na podstawie zwykłych tymczasowych zmian w skali jej działania w zakresie spalania paliw.
- 36 Ponadto uwzględnienie maksymalnej nominalnej mocy cieplnej jednostek technicznych stanowiących część instalacji pozwala zagwarantować przewidywalność ograniczeń spoczywających na operatorach instalacji objętych EU ETS i w związku z tym przyczynia się również do poszanowania zasady pewności prawa, która wymaga, aby uregulowania Unii umożliwiały zainteresowanym zapoznanie się w sposób jednoznaczny z ich prawami i obowiązkami i podjęcie w związku z tym odpowiednich działań (zob. podobnie wyrok z dnia 25 listopada 2021 r., Aurubis, C-271/20 EU:C:2021:959, pkt 69 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 37 Po drugie, taka wykładnia znajduje potwierdzenie w art. 27a ust. 3 dyrektywy 2003/87. Na mocy tego przepisu państwa członkowskie mogą wyłączyć z EU ETS jednostki rezerwowe lub zapasowe instalacji, pod warunkiem że nie pracowały one dłużej niż 300 godzin rocznie w ciągu trzech lat

poprzedzających powiadomienie Komisji Europejskiej przez dane państwo członkowskie o tych jednostkach. Wynika z tego, że sam fakt, iż jednostka techniczna instalacji nie pracuje przez pewien okres, nie prowadzi automatycznie do tego, że nie należy jej uwzględnić w celu ustalenia, czy instalacja, której część jednostka ta stanowi, jest objęta EU ETS.

- 38 Ponadto wytyczne Komisji z dnia 18 marca 2010 r. dotyczące wykładni załącznika I do dyrektywy 2003/87 („Guidance on Interpretation of Annex I of the EU ETS Directive”), które choć nie są wiążące, mogą służyć wyjaśnieniu systematyki tej dyrektywy (zob. podobnie wyrok z dnia 18 stycznia 2018 r., INEOS, C-58/17, EU:C:2018:19, pkt 41 i przytoczone tam orzecznictwo), uściślając w pkt 3.3.1, że całkowita nominalna moc cieplna jest zazwyczaj określona przez producenta i podana na urządzeniu technicznym za zgodą organu kontroli.
- 39 Po trzecie, konieczność uwzględnienia przy obliczaniu całkowitej nominalnej mocy cieplnej instalacji maksymalnej mocy cieplnej składających się na nią jednostek technicznych jest dodatkowo potwierdzona przez okoliczność, że wiele wersji językowych pkt 3 załącznika I do dyrektywy 2003/87, między innymi w językach hiszpańskim, greckim, włoskim, węgierskim, niderlandzkim czy portugalskim, odnosi się wyraźnie do całkowitej „nominalnej” mocy cieplnej instalacji, obliczonej poprzez zsumowanie „nominalnej” mocy cieplnej składających się na nią jednostek technicznych [zob. analogicznie wyrok z dnia 22 czerwca 2021 r., Latvijas Republikas Saeima (Punkty karne), C-439/19, EU:C:2021:504, pkt 79].
- 40 Tymczasem gdy przymiotnik „nominalna” jest używany, tak jak w niniejszym przypadku, w kontekście technicznym i energetycznym, odnosi się on w swoim zwykłym znaczeniu do charakterystyki lub mocy podanej przez producenta urządzenia lub instalacji lub też do maksymalnej stałej mocy, jaką w normalnych warunkach eksploatacyjnych osiągnięto w chwili odbioru tego urządzenia lub instalacji, niezależnie od tego, czy rzezone urządzenie lub instalacja mogą w danym przypadku pracować w niektórych momentach poniżej takiej maksymalnej mocy.
- 41 W drugiej kolejności – nie można jednak wykluczyć, że ograniczenie mocy lub unieruchomienie instalacji lub składającej się na nią jednostki technicznej może pod pewnymi warunkami zostać uwzględnione w celu ustalenia, czy całkowita nominalna moc cieplna instalacji utrzymuje się powyżej 20 MW.
- 42 W tym względzie należy zauważyć, że w celu zapewnienia prawdziwości danych i okoliczności, które należy uwzględnić w ramach systemu EU ETS, art. 7 dyrektywy 2003/87 nakłada na operatorów obowiązek informowania właściwych organów krajowych o każdym rozszerzeniu lub znaczącym zmniejszeniu mocy ich instalacji, które może wymagać uaktualnienia zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych (zob. podobnie wyrok z dnia 8 marca 2017 r., ArcelorMittal Rodange et Schifflange, C-321/15, EU:C:2017:179, pkt 25, 26). Wynika z tego, że jeżeli sama moc spalania instalacji ulega zmniejszeniu poniżej 20 MW, operator ten powinien mieć możliwość powołania się przed właściwym organem krajowym na to, że jego instalacja nie podlega już obowiązkowi posiadania zezwolenia na emisje.
- 43 Ponadto w przypadku wprowadzenia trwałych i możliwych do skontrolowania ograniczeń maksymalnej nominalnej mocy cieplnej instalacji lub jednej z jej jednostek nieuwzględnienie takich ograniczeń do celów ustalenia, czy instalacja ta nadal objęta jest EU ETS, byłoby sprzeczne z celem dyrektywy 2003/87, określonym w pkt 32 niniejszego wyroku.

- 44 W wytycznych, o których mowa w pkt 38 niniejszego wyroku, wyjaśniono zresztą w pkt 4.3, że ograniczenia prawne lub fizyczne, które faktycznie uniemożliwiają pełne wykorzystanie maksymalnej mocy spalania, mogą być brane pod uwagę, jeżeli z jednej strony ograniczenia te są jasno określone przez właściwy organ krajowy w akcie wykonawczym, a z drugiej strony podlegają regularnej kontroli ze strony tego organu.
- 45 W świetle powyższych rozważań i biorąc pod uwagę w szczególności niewiążące wytyczne zawarte we wspomnianych wytycznych, należy uznać, że dla celów zasady sumowania przewidzianej w pkt 3 załącznika I do dyrektywy 2003/87 maksymalna nominalna moc cieplna jednostki technicznej stanowiącej część instalacji nie musi być brana pod uwagę w całości, jeżeli z jednej strony moc ta została zmniejszona przez jej operatora w sposób trwały, to jest w taki sposób, że zmniejszenie to nie może być odwrócone bez poważnej interwencji technicznej lub bez zgody właściwego organu krajowego, a z drugiej strony zarówno to zmniejszenie, jak i jego trwały charakter mogą być skutecznie zweryfikowane przez ten organ. Do operatora należy dostarczenie organowi niezbędnych dowodów w tym względzie.
- 46 Jeżeli warunki określone w poprzednim punkcie niniejszego wyroku są spełnione, unieruchomienie jednostki technicznej stanowiącej część instalacji prowadzi z kolei do tego, że maksymalna nominalna moc cieplna tej jednostki nie musi być brana pod uwagę do celów wspomnianej zasady sumowania.
- 47 W świetle całości powyższych rozważań na pytanie zadane przez sąd odsyłający należy odpowiedzieć, iż pkt 3 załącznika I do dyrektywy 2003/87 należy interpretować w ten sposób, że całkowitą nominalną moc cieplną danej instalacji należy obliczać poprzez zsumowanie maksymalnej nominalnej mocy cieplnej składających się na nią jednostek technicznych, chyba że wprowadzone przez operatora ograniczenia tej maksymalnej nominalnej mocy cieplnej są trwałe, a istnienie tych ograniczeń oraz ich trwały charakter są rzeczywiście możliwe do zweryfikowania przez krajowy organ właściwy do przydziału uprawnień.

W przedmiocie kosztów

- 48 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (dziesiąta izba) orzeka, co następuje:

Punkt 3 załącznika I do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami [uprawnieniami do] emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r., należy interpretować w ten sposób, że całkowitą nominalną moc cieplną danej instalacji należy obliczać poprzez zsumowanie maksymalnej nominalnej mocy cieplnej składających się na nią jednostek technicznych, chyba że wprowadzone przez operatora ograniczenia tej maksymalnej nominalnej mocy cieplnej są trwałe, a istnienie tych ograniczeń oraz ich trwały charakter są rzeczywiście możliwe do zweryfikowania przez krajowy organ właściwy do przydziału uprawnień.

Podpisy